

Bezwarencommissie Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden

Rapportage 2016 tot en met 2021

Inhoudsopgave

	bladzijde
1. Inleiding	3.
2. Overzicht behandelde zaken	4.
2.1. Het jaar 2016	4.
2.2. Het jaar 2017	6.
2.3. Het jaar 2018	9.
2.4. Het jaar 2019	12.
2.5. Het jaar 2020	13.
2.6. Het jaar 2021	14.
2.7. De doorlooptijd door de jaren heen	17.
3. Meerjarenoverzicht	19.
4. Bevindingen	21.
4.1. Constateringen t.a.v. doorlooptijd	21.
4.2. Constateringen t.a.v. aantal zaken	22.
Bijlage Samenstelling en werkwijze commissie	24.

1. Inleiding

Voor u ligt de rapportage van de onafhankelijke Bezwarencommissie Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden zoals bedoeld in artikel 16 van de Verordening behandeling bezwaren Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (hierna te noemen: de verordening). Deze rapportage bevat een verslag van de werkzaamheden en de bevindingen van de commissie in 2016 tot en met 2021. De lange verslagperiode heeft grotendeels te maken met een door omstandigheden beperkte capaciteit van het commissiesecretariaat, mede in relatie met de coronabeperkingen in de jaren 2020 en 2021.

De rapportage wordt hierna weer op reguliere wijze jaarlijks uitgebracht.

Opzet rapportage

De opzet van deze rapportage is als volgt. Paragraaf 2 geeft het overzicht weer van de zaken die de commissie in de verschillende verslagjaren heeft behandeld. Het meerjarenoverzicht vindt u in paragraaf 3. De rapportage wordt afgerond met de bevindingen (paragraaf 4).

In de bijlage treft u een overzicht van de commissiesamenstelling aan, die in de verslagleggingsperiode ook enkele keren is gewijzigd.

2. Overzicht behandelde zaken

2.1. Het jaar 2016

De commissie heeft 17 bezwaarschriften ontvangen in 2016, die waren gericht tegen de volgende besluiten:

1. een weigering om subsidie te verlenen voor het inrichten en onderhouden van natuurvriendelijke oevers op agrarische percelen;
- 2, 3, 4, 6 een watervergunning voor het aanbrengen van oeverbeschoeiing en het dempen van tertiair oppervlaktewater en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend;
5. een weigering een watervergunning te verlenen voor het plaatsen en behouden van een bouwwerk (serre) in de zone waterstaatswerk van een primaire waterkering;
7. een weigering om handhavend op te treden tegen een mogelijk illegale demping van een scheisloot;
8. een beslissing op een verzoek ingevolge de Wet openbaarheid van bestuur (Wob);
9. een weigering om handhavend op te treden tegen een illegale herinrichting van een tuin;
10. een watervergunning voor het dempen en verbreden van een gedeelte van een watergang, het aanleggen van twee dammen met duiker en een brug en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend;
11. een beslissing op een Wob-verzoek, waarbij gevraagde informatie gedeeltelijk is verstrekt;
- 12 en 17. een watervergunning voor het gemotoriseerd varen op de benedenloop van de Kromme Rijn tussen de Waterlinieweg in Utrecht en de stuw bij Werkhoven tot 1 januari 2017;
13. een last onder dwangsom voor het niet (voldoende) onderhouden van één of meer watergangen in het kader van de diepte-/profielshouw 2015 Oude Rijngebied;
14. een last onder dwangsom voor het niet (voldoende) onderhouden van één of meer watergangen in het kader van de diepte-/profielshouw 2015 Oude Rijngebied;
15. een watervergunning voor het aanleggen van vier drijvende steigers en het innemen van ligplaatsen met acht sloepen;
16. een watervergunning voor het aanpassen van een brug en het verwijderen van een brug en het voor onbepaalde tijd behouden van de aangepaste brug, waarvoor deze vergunning is verleend;

Het dagelijks bestuur heeft de watervergunning ingetrokken, waartegen de bezwaarschriften 2, 3, 4 en 6 waren gericht. Vervolgens zijn deze bezwaarschriften ingetrokken.

Reclamant nr. 9 heeft met de eigenaar van de desbetreffende tuin een akkoord bereikt en het bezwaarschrift ingetrokken.

Bezwaarschriften nrs. 12 en 17 zijn gericht tegen dezelfde watervergunning.

Het dagelijks bestuur heeft de last onder dwangsom ingetrokken, waartegen bezwaar nr. 13 was gericht. De toezichthouder van het waterschap had namelijk geconstateerd dat de overtredingen waren beëindigd. Omdat bezwaarmaker geen belang meer had bij de behandeling van het bezwaarschrift, is het dossier gesloten.

Reclamant nr. 15 had bezwaar gemaakt tegen een watervergunning naar aanleiding van de publicatie in het Waterschapsblad op de website van het waterschap. In deze publicatie bleek de situatie echter niet goed te staan verwoord. Nadere uitleg door het waterschap heeft ertoe geleid dat reclamant zijn bezwaarschrift heeft ingetrokken.

Advisering en beslissing op bezwaar

De commissie heeft 10 bezwaarschriften van een advies voorzien, waarbij in 3 gevallen is afgezien van het houden van een hoorzitting (artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht). Het dagelijks bestuur heeft de adviezen volledig overgenomen.

Doorlooptijd

In 2016 zijn de bezwaarschriften gemiddeld 10,8 weken van de beslistermijn onder de commissie geweest.

De doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op het bezwaar van het dagelijks bestuur bedroeg gemiddeld 15 weken.

Verdagingen

In zeven gevallen is de beslissing op bezwaar verdaagd (nummers 5, 8, 10, 11, 12, 14 en 16).

Rechterlijke uitspraken

In 2016 is een uitspraak van de Rechtbank Midden-Nederland ontvangen die bezwaarzaak nr. 28 uit 2015 betrof. Deze zaak ging over een weigering van het dagelijks bestuur van 22 mei 2015, om een watervergunning te verlenen voor het planten van een ligusterhaag tegen de binnenzijde van het bestaande schapengaas op de kruin van een primaire waterkering. Hiertegen had de vergunningaanvrager een bezwaarschrift ingediend, dat het dagelijks bestuur ongegrond had verklaard onder aanvulling van de motivering van het besluit, conform het advies van de bezwarencommissie. Vervolgens had reclamant beroep ingesteld bij de Rechtbank Midden-Nederland. Bij uitspraak van 17 juni 2016 verklaarde

deze rechtbank het beroep ongegrond. Daarmee is het oorspronkelijke besluit van het dagelijks bestuur in stand gebleven.

Bezwaarmaker nr. 10 van 2016 had tegen de beslissing op het bezwaar beroep aangetekend bij de Rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank heeft bij uitspraak van 23 mei 2018 dit beroep niet-ontvankelijk verklaard, omdat reclamant geen griffierecht heeft betaald. Ook hier is het oorspronkelijke besluit van het dagelijks bestuur in stand gebleven.

Bezwaarmaker nr. 14 had vlak na het indienen van het bezwaarschrift bij het dagelijks bestuur, de voorzieningenrechter van de Rechtbank Midden-Nederland verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. De voorzieningenrechter heeft dit verzoek afgewezen in de uitspraak van 15 november 2016.

Bezwaarmaker nr. 16 heeft beroep ingesteld bij de Rechtbank Midden-Nederland, maar dit beroep vervolgens weer ingetrokken.

2.2. Het jaar 2017

De commissie heeft 21 bezwaarschriften ontvangen in 2017, die waren gericht tegen de volgende besluiten:

1. een last onder dwangsom voor het nog niet (voldoende) uitvoeren van het onderhoud aan een watergang (verwijderen begroeiing en afval en onderhoud van begroeiing/duiker);
2. een invorderingsbesluit van een verbeurde dwangsom;
3. een watervergunning voor het plaatsen van zeven steigers haaks op de oever en het innemen van ligplaatsen voor 14 sloepjes;
4. een watervergunning voor het aanleggen van extra verhard oppervlak, het graven van oppervlaktewater en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend;
5. een watervergunning voor het hebben van een peilafwijking ten behoeve van een onderbemaling in watergangen, het lozen van het water uit de onderbemalen watergangen op oppervlaktewater en het hebben van voorzieningen om de onderbemaling in stand te houden gedurende de periode dat het in 2017 vast te stellen Peilbesluit Bodegraven Noord van kracht is;
6. een invorderingsbesluit van verbeurde dwangsommen;
- 7 t/m 10. een watervergunning voor het aanleggen van een dam met duiker ten behoeve van een in-/uitrit in de waterstaatswerkzone van een regionale waterkering en in een tertiair oppervlaktewaterlichaam, het aanleggen van een vaste dam ten behoeve

van een in-/uitrit in de waterstaatswerkzone van een regionale waterkering en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend;

11. een watervergunning voor het gemotoriseerd varen op de benedenloop van de Kromme Rijn tussen de Waterlinieweg in Utrecht en de stuw bij Werkhoven;
12. een besluit waarin drie lasten onder dwangsom zijn opgelegd inzake een duiker;
- 13 en 14. een watervergunning voor het verbreden van watergangen, het aanleggen van tijdelijke en definitieve (dammen met) duikers, het dichtzetten/verwijderen van een duiker, het aanleggen van een brug, een stuw, oeverbeschoeiingen, een steiger en natuurvriendelijke oevers en het vernieuwen van een inlaat met afsluiter, in het kader van een reconstructie van een woonwijk;
15. een last onder dwangsom voor het niet (voldoende) onderhouden van één of meer watergangen in het kader van de diepte-/profielshouw 2016 Leidsche Rijngebied;
16. een last onder dwangsom voor het niet (voldoende) onderhouden van één of meer watergangen in het kader van de diepte/profielshouw 2016 Leidsche Rijngebied;
17. een watervergunning voor het aanpassen van de waterhuishouding ten behoeve van het aanleggen van een kavelpad en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend. De werkzaamheden betreffen het dempen van watergangen, het aanleggen van dammen met duikers en het planten en verwijderen van knotwilgen;
18. een last onder dwangsom in het kader van de diepte-/profielshouw 2016 Leidsche Rijngebied voor het niet (voldoende) onderhouden van één of meer watergangen;
19. een last onder bestuursdwang inzake het verwijderen van een brug;
20. een watervergunning voor het aanleggen van een dam met duiker in een tertiaire watergang en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend;
21. een watervergunning voor het aanleggen van een vlonder in de keurzones van een primaire watergang en het voor onbepaalde tijd behouden van werken, waarvoor deze vergunning is verleend.

Bezwaarschriften 7 t/m 10 zijn gericht tegen dezelfde watervergunning. Ook bezwaarschriften 13 en 14 betroffen hetzelfde besluit.

Het dagelijks bestuur heeft de last onder dwangsom in bezwaarzaak nr. 16 ingetrokken, omdat de desbetreffende watergang inmiddels op diepte was gebracht en goedgekeurd.

Vervolgens heeft reclamant het bezwaarschrift ingetrokken.

Advisering en beslissing op bezwaar

De commissie heeft 20 bezwaarschriften van een advies voorzien, waarbij in 4 gevallen is afgezien van het houden van een hoorzitting (artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht). Het dagelijks bestuur is in zaak 12 gedeeltelijk afgeweken van het advies van de commissie. De overige adviezen heeft het dagelijks bestuur volledig overgenomen.

Doorlooptijd

In 2017 zijn de bezwaarschriften gemiddeld 10,4 weken van de beslistermijn onder de commissie geweest.

De doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op het bezwaar van het dagelijks bestuur is gemiddeld 15,5 weken geweest.

Verdagingen

In 2017 is in negen gevallen de beslissing op bezwaar verdaagd (nummers 2 en 12 t/m 19).

Rechterlijke uitspraken

Ofschoon het dagelijks bestuur het bezwaar van bezwaarmaker nr. 1 gegrond had verklaard en het bestreden besluit had ingetrokken, heeft bezwaarmaker toch beroep aangetekend bij de Rechtbank Midden-Nederland. Tijdens de zitting van de rechtbank van 29 november 2017 is onder andere besproken of het beroepschrift niet moet worden gezien als een bezwaarschrift (of zienswijze) tegen de Legger oppervlaktewateren 2012. Partijen hebben de zaak toen praktisch opgelost. Zo zou het waterschap eiseres niet aanschrijven voor het uitvoeren van onderhoud van het natte talud totdat de nieuwe legger wordt vastgesteld. Het beroepschrift is vervolgens ingetrokken. De Rechtbank Midden-Nederland heeft dit vastgelegd in het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting.

De Rechtbank Midden-Nederland heeft in de uitspraak van 27 september 2018 het beroep ongegrond verklaard dat bezwaarmaker nr. 13 had ingediend. Daarmee is het oorspronkelijke besluit van het dagelijks bestuur in stand gebleven.

Bezwaarmaker nr. 19 had een voorlopige voorziening aangevraagd bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Midden-Nederland en beroep ingesteld. Bezwaarmaker heeft het verzoek om een voorlopige voorziening echter op 9 juli 2018 weer ingetrokken. Er bestond namelijk een meningsverschil over de brug, dat partijen hebben opgelost. De sloop van de brug zal op een dusdanig manier plaatsvinden, dat bezwaarmaker de brugdelen weer kan gebruiken voor het maken van een nieuwe brug. Voor deze nieuwe brug wordt een watervergunning aangevraagd.

De rechtbank heeft het beroep niet-ontvankelijk verklaard in de uitspraak van 28 augustus 2018, omdat er geen griffierecht is betaald.

2.3. Het jaar 2018

De commissie heeft 21 bezwaarschriften ontvangen in 2018, die waren gericht tegen de volgende besluiten:

1. een last onder dwangsom in het kader van de najaarsschouw 2017 vanwege het niet voldoende onderhouden van een sloot;
2. een watervergunning voor het leggen van een laagspanningskabel in de zone waterstaatswerk van een regionale waterkering en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend;
3. een weigering om vergunning te verlenen voor het aanleggen van een dam met duiker;
4. een last onder dwangsom in het kader van de najaarsschouw 2017 inzake het nog niet (voldoende) uitvoeren van het onderhoud van een watergang (verwijderen begroeiing en afval en onderhoud van begroeiing/duiker);
5. een reactie op het verzoek om handhavend op te treden tegen het door de viswedstrijden achterblijven van vislood in de wateren binnen het beheersgebied van het waterschap;
6. een watervergunning voor het aanleggen van een tijdelijke dam met duiker en een watervoerende greppel en het behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend, tot uiterlijk 31 december 2021;
7. een brief van de Teamleider Toezicht en Handhaving a.i.;
- 8 en 10. een watervergunning voor het aanleggen van een tijdelijke dam met duiker en watergang ten behoeve van een tijdelijke bouwweg, het tijdelijk onttrekken van oppervlaktewater om de grondwaterstand ter plaatse op niveau te houden en het behouden van de werken en het uitvoeren van de activiteiten, waarvoor deze vergunning is verleend, tot uiterlijk 31 december 2021;
9. een invorderingsbesluit inzake een verbeurde dwangsom van € 50,--;
11. een watervergunning voor het gemotoriseerd varen op de benedenloop van de Kromme Rijn tussen de Waterlinieweg te Utrecht en de stuw bij Werkhoven tot 1 januari 2019;
12. een watervergunning voor het aanleggen van een steiger;
13. een watervergunning voor het verwijderen en leggen van telecomkabels bij een inlaatduiker in een watergang;
14. een watervergunning voor het verwijderen en leggen van diverse telecom-, laagspannings-, middenspannings- en hoogspanningskabels en lagedruk- en

- hogedrukgasleidingen bij een waterkering, een inlaatduiker en een watergang;
15. een watervergunning voor het aanleggen van drainage met grindkoffer langs de waterkering en het lozen van het drainagewater op oppervlaktewater;
  16. een last onder dwangsom inzake het niet goed schonen van een sloot;
  17. een watervergunning voor het leggen van twee laagspanningskabels in de beschermingszone van een primaire watergang en in de beschermingszone van een inlaatduiker in een primaire watergang;
  18. een watervergunning voor de aanleg van twee ijsvogelwanden langs watergangen;
  19. een weigering om vergunning te verlenen voor het hebben van een bouwwerk in een waterstaatswerkzone nabij een woning;
  20. een watervergunning voor het leggen van glasvezelkabels bij watergangen en waterkeringen;
  21. een watervergunning voor het gemotoriseerd varen op de benedenloop van de Kromme Rijn en het afmeren van het vaartuig bij een woning.

Bezwaren 8 en 10 hebben betrekking op hetzelfde besluit. Bezwaren nr. 13, 14 en 17 zijn afkomstig van dezelfde reclamant.

In bezwaarzaak nr. 3 is een compromis gevonden, waarna reclamant het bezwaarschrift heeft ingetrokken.

Bezwaarschrift 7 is ingetrokken. Het bleek hier niet te gaan om een verzoek om handhaving maar om een verzoek om informatie. De reactie van het waterschap daarop was dan ook geen besluit waartegen bezwaar open stond.

Ook het bezwaarschrift van bezwaarzaak 16 is ingetrokken.

Advisering en beslissing op bezwaar

De commissie heeft 18 bezwaarschriften van een advies voorzien, waarbij in 6 gevallen is afgezien van het houden van een hoorzitting (artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht). Het dagelijks bestuur heeft de adviezen volledig overgenomen. In zaak 19 adviseerde de commissie het bezwaar gegrond te verklaren, aangezien het waterschap volgens de commissie niet alle omstandigheden van het geval had betrokken bij de totstandkoming van het besluit nu een deel van de argumenten pas ter zitting naar voren was gebracht, en het bestreden besluit volledig te heroverwegen. Het college heeft dit gedaan en de vergunning-aanvraag opnieuw afgewezen.

Doorlooptijd

In 2018 zijn de bezwaarschriften gemiddeld 11,8 weken van de beslistermijn onder de commissie geweest.

De doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op het bezwaar van het dagelijks bestuur is gemiddeld 15,3 weken geweest.

Verdagingen

In 2018 is in zeven gevallen de beslissing op bezwaar verdaagd (nummers 1, 2, 5, 6, 8, 10 en 14).

Rechterlijke uitspraken

Bezwaarmaker nr. 4 heeft beroep ingesteld bij de Rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank heeft dit beroep bij uitspraak van 8 januari 2019 ongegrond verklaard.

Vervolgens heeft bezwaarmaker zijn grieven weergegeven in een beroepschrift tegen de door het algemeen bestuur vastgestelde Legger oppervlaktewateren 2018. Het discussiepunt betrof hier het onderhoud van de zogeheten 'kopse kanten'. Nadat de Rechtbank Midden-Nederland reclamant in het gelijk had gesteld in een uitspraak van 1 september 2020, heeft het dagelijks bestuur hiertegen hoger beroep ingesteld. In de uitspraak van 25 augustus 2021 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dit beroep gegrond verklaard, de uitspraak van de rechtbank vernietigd en het beroep van reclamant ongegrond verklaard. Daarmee is het waterschap definitief in het gelijk gesteld.

Bezwaarmaker nr. 8 had naast het indienen van een bezwaarschrift, ook een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Midden-Nederland. De voorzieningenrechter heeft dit verzoek afgewezen in de uitspraak van 24 juli 2018.

Bezwaarmaker nr. 19 had beroep ingesteld bij de Rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank heeft het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd, maar de rechtbank heeft tevens bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. De reden van de gegrondverklaring was, dat het waterschap het bestreden besluit aan de Keur Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009 had getoetst en niet aan de Keur Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2018. De heroverweging in bezwaar moet immers in beginsel geschieden met inachtneming van alle feiten en omstandigheden ten tijde van die heroverweging. Tijdens de zitting van de rechtbank heeft het waterschap dit geconstateerde zorgvuldigheids- en motiveringsgebrek echter hersteld. Daardoor bleef de uitkomst hetzelfde. De rechtbank heeft daarom bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven.

2.4. Het jaar 2019

De commissie heeft 11 bezwaarschriften ontvangen in 2019, die waren gericht tegen de volgende besluiten:

1. een watervergunning voor het gemotoriseerd varen op de benedenloop van de Kromme Rijn tussen de Waterlinieweg te Utrecht en de stuw bij Werkhoven, tot 1 januari 2020;
2. een watervergunning voor het aanpassen van een inlaatduiker en het graven en dempen van oppervlaktewater;
3. een watervergunning voor het versneld afvoeren en lozen van schoon hemelwater van nieuw verhard oppervlak, het verbreden van twee watergangen, het aanleggen van een dam met duiker en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend;
4. een watervergunning voor het gemotoriseerd varen op de benedenloop van de Kromme Rijn tussen de Waterlinieweg te Utrecht en de stuw bij Werkhoven, tot 1 januari 2020;
5. een watervergunning voor het aanleggen van een steiger in de keurzones van een tertiaire watergang en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor deze vergunning is verleend;
6. een weigering om een watervergunning te verlenen voor het hebben van een lange duiker (Ø 600 mm) in de kernzone van een tertiaire watergang;
7. een reactie op het verzoek om op grond van de Waterwet vergunningen te verlenen voor viswedstrijden in het beheersgebied van het waterschap en om afschriften van afgegeven watervergunningen voor de viswedstrijden in het beheersgebied toegezonden te krijgen;
8. een weigering om een watervergunning te verlenen voor het bouwen van een bouwwerk op de een waterkering;
9. een weigering om handhavend op te treden inzake de verbreding van een watergang ter compensatie van een gedempte watergang en een windsingel;
10. een weigering om een watervergunning te verlenen voor het aanleggen van een steiger langs de Dubbele Wiericke;
11. een weigering om een watervergunning te verlenen voor het legaliseren van het dempen van oppervlaktewater en het graven van oppervlaktewater ter compensatie van de demping.

Advisering en beslissing op bezwaar

De commissie heeft 11 bezwaarschriften van een advies voorzien, waarbij in 6 gevallen is afgezien van het houden van een hoorzitting (artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht). Het dagelijks bestuur heeft de adviezen volledig overgenomen.

Doorlooptijd

In 2019 zijn de bezwaarschriften gemiddeld 8,1 weken van de beslistermijn onder de commissie geweest.

De doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op het bezwaar van het dagelijks bestuur is gemiddeld 10,5 weken geweest.

Verdagingen

In 2019 is in twee gevallen de beslissing op bezwaar verdaagd (nummers 6 en 11).

Rechterlijke uitspraken

Bezwaarmaker nr. 2 heeft tegen de beslissing op bezwaar beroep aangetekend bij de Rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank heeft in zijn uitspraak van 20 februari 2020 geoordeeld dat het waterschap het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk had verklaard. Daarom heeft de rechtbank het bestreden besluit vernietigd. De rechtbank heeft vervolgens onderzocht of de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand moeten blijven aan de hand van een inhoudelijke bespreking van de beroepsgronden van eiser. Dat onderzoek ter zitting leidde echter niet tot de conclusie dat het dagelijks bestuur van het waterschap de watervergunning had moeten weigeren. Omdat de beroepsgronden niet konden slagen, heeft de rechtbank vervolgens bepaald dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand blijven. Dit betekent dat het beroep weliswaar gegrond is, maar dat eiser inhoudelijk geen gelijk krijgt in de zaak.

Ook bij bezwaarzaak nr. 9 had bezwaarmaker beroep ingesteld bij de Rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank heeft dit beroep ongegrond verklaard in de uitspraak van 19 januari 2021.

2.5. Het jaar 2020

De commissie heeft 3 bezwaarschriften ontvangen in 2020, die waren gericht tegen de volgende besluiten:

1. een afwijzing van een verzoek tot handhaving inzake het niet verbreden van een watergang en het aanbrengen van twee verbindingen tussen watergangen;
2. een afwijzing van een verzoek tot handhaving inzake het verwijderen van illegale

- bruggen;
3. een last onder dwangsom inzake het niet (voldoende) onderhouden van één of meer watergangen (onvoldoende op diepte brengen en/of het niet verwijderen van overmatige begroeiing).

Advisering en beslissing op bezwaar

De commissie heeft de 3 bezwaarschriften van een advies voorzien, waarbij in 1 geval is afgezien van het houden van een hoorzitting (artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht). Het dagelijks bestuur heeft de adviezen volledig overgenomen.

Doorlooptijd

In 2020 zijn de bezwaarschriften gemiddeld 4,5 weken van de beslistermijn onder de commissie geweest.

De doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op het bezwaar van het dagelijks bestuur is gemiddeld 11 weken geweest.

Mediation

Naast de 3 bezwaarschriften die aan de commissie zijn voorgelegd, heeft het dagelijks bestuur 8 bezwaarschriften via mediation afgedaan, zonder tussenkomst van de commissie.

Rechterlijke uitspraak

Bezwaarzaak nr. 1 heeft geleid tot een beroep bij de Rechtbank Midden-Nederland. In de uitspraak van 14 april 2021 heeft de rechtbank geoordeeld dat het bestuur van het waterschap terecht heeft afgezien van handhavend optreden, omdat dit bestuur na meerdere inspecties de door eiser gestelde overtredingen niet heeft kunnen vaststellen. Het beroep werd dan ook ongegrond verklaard.

2.6. Het jaar 2021

De commissie heeft 8 bezwaarschriften ontvangen in 2021, die waren gericht tegen de volgende besluiten:

1. een weigering een watervergunning te verlenen voor het legaliseren van een gedempte watergang;
2. een last onder dwangsom voor de verbreding van een dam zonder verlenging van de duiker, waardoor de bestaande dam met duiker wordt afgesloten;
3. een last onder dwangsom voor het zonder vergunning in werking stellen en in stand houden van een onderbemaling in een tertiaire watergang achter een woning, waardoor een peilverlaging van ongeveer vijftwintig centimeter was gecreëerd;

4. een weigering een watervergunning te verlenen voor het aanleggen van een steiger in de Leidsche Rijn;
5. een last onder dwangsom voor het in stand houden van een dam met duiker zonder geldige watervergunning;
6. een weigering om handhavend op te treden tegen het onttrekken van grondwater bij werkzaamheden;
7. (dit bezwaarschrift was gericht tegen twee besluiten:)
  - a. een last onder dwangsom ter voorkoming van herhaling van een overtreding, waarin werd bepaald dat het onttrekken van grondwater op de plek van de werkzaamheden, tijdens de fasen waarin de bouwkuip nog niet lekdicht is, dient te worden gereduceerd tot het minimale – het waterpeil in de bouwkuip wordt verhoogd tot NAP +0,38m of hoger – op werkdagen buiten de werkuren en tijdens het weekend
en
  - b. een besluit om een verzoek om handhavend op te treden met betrekking tot het zonder vergunning onttrekken van grondwater bij werkzaamheden, deels in te willigen, waarbij het onderdeel werd afgewezen voor zover dit de strekking heeft de werkzaamheden per direct stil te leggen;
8. een weigering om handhavend op te treden tegen het stelselmatig onttrekking van grondwater.

Bij bezwaarzaak 1 heeft de bezwarencommissie tijdens de hoorzitting partijen “met huiswerk de gang op gestuurd”. Dit heeft geresulteerd in een minnelijke oplossing, waardoor de bezwarencommissie geen advies meer behoefde uit te brengen.

De partijen van bezwaarzaak 4 hebben afgesproken de bezwaarprocedure voorlopig op te schorten. Het doel is om met elkaar in gesprek te gaan c.q. te blijven over nut en noodzaak van de regelgeving omtrent steigers in Leidsche Rijn.

Bezwaarschriften 6 en 7 waren afkomstig van dezelfde bezwaarmaker.

Advisering en beslissing op bezwaar

De commissie heeft 6 bezwaarschriften van een advies voorzien. In vier zaken heeft het dagelijks bestuur de adviezen overgenomen.

In zaak nr. 3 had de commissie geadviseerd het bezwaar gegrond te verklaren. Het dagelijks bestuur is hiervan afgeweken en heeft het bezwaar ongegrond verklaard.

Doorlooptijd

In 2021 zijn de bezwaarschriften gemiddeld 6,3 weken van de beslistermijn onder de commissie geweest.

De doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op het bezwaar van het dagelijks bestuur is gemiddeld 12,9 weken geweest.

Verdagingen

In 2021 is in vier gevallen de beslissing op bezwaar verdaagd, te weten nummers 6, 7 en 8. In zaak 7 was het bezwaarschrift gericht tegen 2 besluiten en daarmee werden er ook 2 verdagingsbesluiten genomen.

Mediation

Naast de bezwaarschriften die aan de commissie zijn voorgelegd, heeft het dagelijks bestuur 4 bezwaarschriften via mediation afgedaan, zonder tussenkomst van de commissie. Ook is een bezwaarschrift over nadeelcompensatie niet om advies aan de commissie voorgelegd, omdat de commissie niet bevoegd is over dit onderwerp een advies uit te brengen (artikel 2, tweede lid, van de Verordening behandeling bezwaren Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden). Belanghebbenden zijn toen ambtelijk gehoord en het dagelijks bestuur heeft dit bezwaar ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is beroep ingesteld bij de Rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank heeft dit beroep niet-ontvankelijk verklaard, omdat er geen griffierecht werd betaald.

Rechterlijke uitspraken

In zaak 3 heeft de voorzieningenrechter van de Rechtbank Midden-Nederland in de uitspraak van 21 juli 2021 het ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen. Het daartegen ingestelde beroep bij de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Raad van State loopt nog.

Ook in zaken 6 t/m 8 is beroep ingesteld bij de Rechtbank Midden-Nederland. De rechtbank moet zich hierover nog uitspreken.

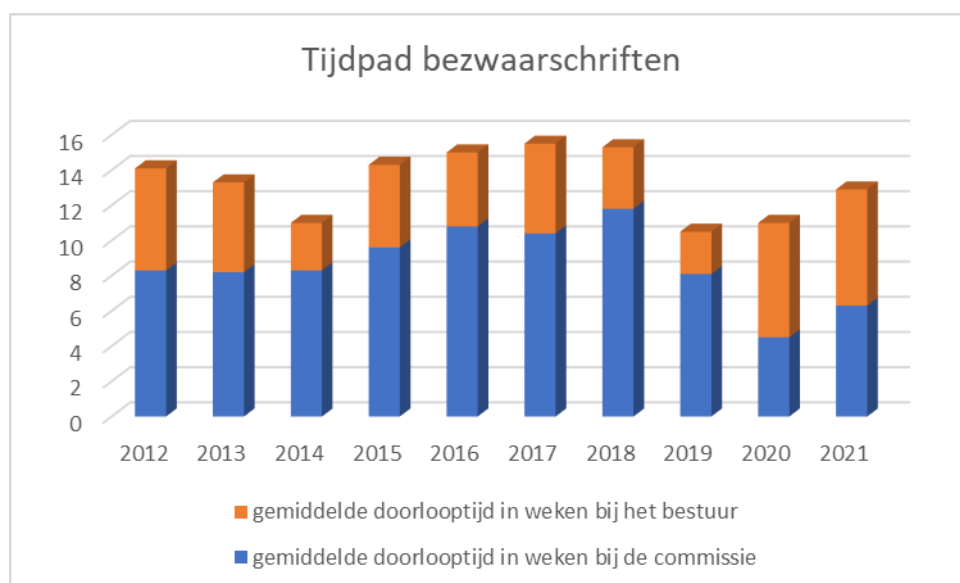

2.7. De doorlooptijd door de jaren heen

In het volgende overzicht leest u wat voornoemde doorlooptijden vanaf 2012 zijn geweest:

Jaar	aantal bezwaar- schriften	Gemiddelde doorlooptijden in weken		
		bij de commissie	bij DB	totale doorlooptijd
2012	26	8,3	5,8	14,1
2013	15	8,2	5,1	13,3
2014	7	8,3	2,7	11,0
2015	47	9,6	4,7	14,3
2016	17	10,8	4,2	15,0
2017	21	10,4	5,1	15,5
2018	21	11,8	3,5	15,3
2019	11	8,1	2,4	10,5
2020	3	4,5	6,5	11,0
2021	8	6,3	6,6	12,9

In grafische vorm weergegeven ziet dit er als volgt uit:

De hogere vergaderfrequentie en de prioriteit die het commissiewerk heeft, hebben in de loop der jaren in positieve zin bijgedragen aan de kortere doorlooptijd bij de commissie. Wat de kortere doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op bezwaar van het dagelijks bestuur in de loop der jaren betreft, vindt dit met name zijn oorzaak in het feit, dat in de gevallen waarin het advies van de commissie wordt

overgenomen, de beslissing op bezwaar in mandaat namens het dagelijks bestuur wordt afgedaan door de secretaris-directeur, in afstemming met de portefeuillehouder juridische aangelegenheden. Als ambtelijk wordt voorgesteld om af te wijken van het advies van de commissie, beslist het dagelijks bestuur in zijn vergadering altijd zelf op het bezwaar. De laatste procedure neemt dan wel meer tijd in beslag.

Op grond van artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht dient het dagelijks bestuur binnen twaalf weken te beslissen op een bezwaar. De eerste dag van deze twaalf weken is de eerste dag na de bezwaartermijn.

Mocht de beslistermijn van twaalf weken niet worden gehaald, dan kan het bestuursorgaan de beslissing voor ten hoogste zes weken verdagen. Verder uitstel is mogelijk voor zover

- a. alle belanghebbenden daarmee instemmen,
- b. de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad, of
- c. dit nodig is in verband met de naleving van wettelijke procedurevoorschriften.

Ook dit bepaalt de Algemene wet bestuursrecht (het vierde lid van artikel 7:10).

De termijn wordt opgeschort vanaf de dag na die waarop de indiener van het bezwaarschrift is verzocht een verzuim te herstellen (zie ook paragraaf 4.2). De termijn gaat weer lopen op de dag waarop het verzuim is hersteld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

De gemiddelde, totale doorlooptijd van 2016 tot en met 2021 ligt binnen de wettelijke beslistermijn van 18 weken (inclusief verdagingsmogelijkheid).

3. Meerjarenoverzicht

Tabel 1 geeft het aantal bezwaarschriften weer dat het dagelijks bestuur aan de commissie heeft voorgelegd, het aantal dat is ingetrokken, het aantal waarbij een compromis is gevonden en het aantal waarvan de commissie heeft geadviseerd om het bezwaarschrift gegrond, ongegrond dan wel niet-ontvankelijk te verklaren.

Tabel 1

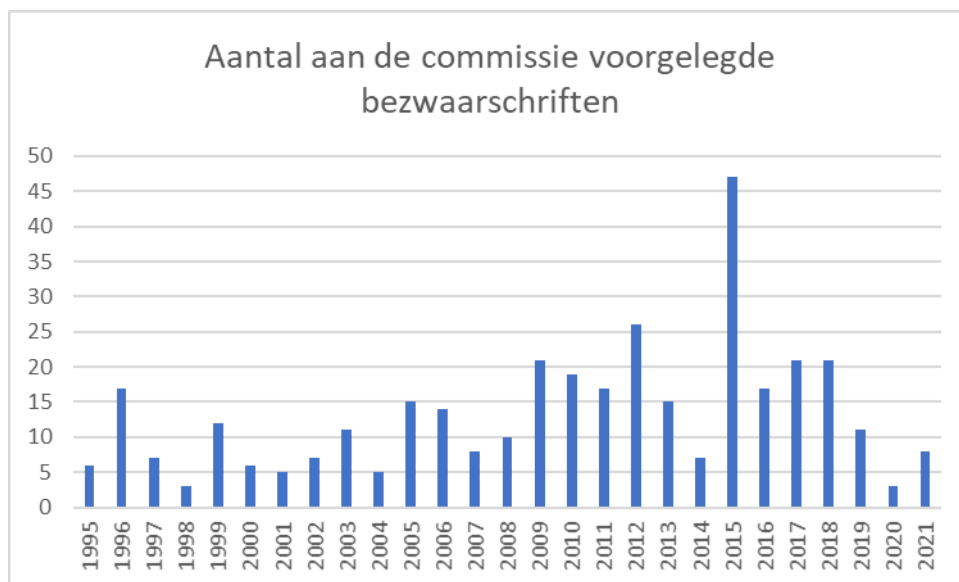
jaar	aantal be- zwaarschriften	g	o	g/o	n-o	ingetrokken bezwaarschrift	compromis	bijzondere omstandigheden
1995	6	2	3			1		
1996	17		14			3		
1997	7	2	3			2		
1998	3		2		1			
1999	12	1	5		2	3	1	
2000	6	1	2	1	1		1	
2001	5		1		1		1	2 *
2002	7		2		3	2		
2003	11	1	3	2	3	2		
2004	5		2	3				
2005	15	1	7	3	2	2		
2006	14	2	9	1	1		1	
2007	8		2	4	2			
2008	10	4	3			3		
2009	21	1	5	4	6	5		
2010	19	1	8	2	5	3		
2011	17	1	10	3	1	2		
2012	26	2	12	2	6	3		1 **
2013	15		11		2	2		
2014	7	1	3		2	1		
2015	47		25	12	8			2***
2016	17	1	5		4	7		
2017	21	2	9	3	6	1		
2018	21	1	9	3	5	2	1	
2019	11		3	2	6			
2020	3		2		1			
2021	8	2	4				1	1

TOTAAL	359	26	164	45	68	44	6	6
--------	-----	----	-----	----	----	----	---	---

Legenda:

- g = gegrond
- o = ongegrond
- g/o = deels gegrond, deels ongegrond
- n-o = niet-ontvankelijk
- * = in beide zaken heeft de commissie geadviseerd het besluit in te trekken zonder te komen tot een inhoudelijk oordeel over het bezwaar, omdat bij nader inzien geen vergunning benodigd was.
- ** = de beslissing op het bezwaar tegen de invorderingsbeschikking is meegenomen in de beslissing op bezwaar tegen de last onder dwangsom conform artikel 5:39, lid 1, Algemene wet bestuursrecht. Een advies van de commissie was niet meer vereist.
- *** = een bezwaarschrift was gericht tegen twee besluiten. De commissie heeft geadviseerd het bezwaar tegen het ene besluit niet-ontvankelijk te verklaren en het bezwaar tegen het andere besluit ongegrond te verklaren. Bij een ander bezwaarschrift was de bijzondere omstandigheid, dat het was ingediend namens twee instanties. Volgens de commissie was de ene instantie niet-ontvankelijk en was het bezwaar van de andere instantie ongegrond.

In grafische vorm weergegeven ziet dit er als volgt uit:

4. Bevindingen

4.1. Constateringen m.b.t. doorlooptijd bezwaarschriften

Ook in de verslagperiode was het beslissen op een bezwaarschrift binnen de wettelijke termijn een eerste prioriteit. De doorlooptijd, dat wil zeggen de gemiddelde duur dat een bezwaarschrift 'onder de commissie' is, bedroeg 9,6 weken in 2015 en 10,8 weken in 2016. Deze stijging werd veroorzaakt door het aantal bezwaarschriften, dat zich op een zeker moment 'onder de commissie bevond', te weten elf bezwaarschriften. Een dergelijke hoeveelheid is te vergelijken met de hoeveelheid bezwaarschriften die in één jaar aan de commissie wordt voorgelegd. Daardoor stagneerde de afhandeling. Daarnaast heeft reclamant in zaak 12 verzocht om uitstel van de hoorzitting met een aantal weken. Hierdoor is ook de totale doorlooptijd gestegen. Ook zaak 29 kende een langere doorlooptijd, omdat deze zaak aan het dagelijks bestuur werd voorgelegd en niet in mandaat werd afgedaan. Daarnaast varieerde de doorlooptijd in de verslagjaren van 11,8 weken in 2018 tot 4,5 weken in 2020, de kortste doorlooptijd in de afgelopen tien jaar. Maar in dat jaar waren maar drie bezwaarschriften voor een advies aan de commissie voorgelegd. De gemiddelde beslistermijn in de periode 2016 t/m 2021 ligt overigens steeds binnen de wettelijke beslistermijn van 18 weken (inclusief verdagingsmogelijkheid).

Bij een aantal bezwaarschriften moest een 'verzoek om herstel van verzuim' (op grond artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht) bij reclamant worden gedaan. Zo'n verzuim ontstaat als de naam en het adres van reclamant, een machtiging of de gronden van het bezwaar ontbreken, het bezwaarschrift niet is ondertekend, het niet duidelijk is of reclamant wel belanghebbend is of als het onduidelijk is waarom het bezwaarschrift buiten de bezwaartermijn is ingediend. Het volgende overzicht geeft het aantal verzoeken weer.

Aantal verzoeken om herstel verzuim:

2016	: 4
2017	: 8
2018	: 3
2019	: 4
2020	: 1
2021	: 0

Het verzoek om herstel van verzuim doet de voorzitter van de commissie namens het college van dijkgraaf en hoogheemraden, op grond van artikel 6 van de 'Verordening behandeling bezwaren Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden'.

4.2. Constateringen t.a.v. aantal behandelde zaken

Het aantal aan de commissie voorgelegde bezwaarschriften varieerde in de loop der jaren van drie in 1998 en 2020 tot 47 in 2015. Daarbij lijkt enigszins een 'trendbreuk' zichtbaar te zijn ingaande het jaar 2009, het eerste jaar van een via een lijstenstelsel gekozen bestuur. De vraag was of de komst van de Keur Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2018, die op 1 mei 2019 in werking is getreden, van invloed zou zijn op het aantal bezwaarschriften. Het ging hier immers om een nieuwe keur, die is gebaseerd op het principe 'ja-mits' in plaats van het principe 'nee-tenzij'. In 2020 heeft de commissie 3 bezwaarschriften voor een advies voorgelegd gekregen en in 2021 was dat 8. In die jaren heeft het dagelijks bestuur respectievelijk 8 en 4 bezwaarschriften via mediation afgedaan. Naast de beoordeling van de rechtmatigheid van het proces van besluitvorming heeft de commissie namelijk ook aandacht voor mogelijkheden om tot een vergelijk te komen met een bezwaarmaker. Daarmee kwam het aantal bij het dagelijks bestuur ingediende bezwaarschriften in 2020 uit op 11. In 2021 bedroeg dit aantal 12. Hoewel deze cijfers lager liggen dan in de jaren 2016 tm. 2019 kan hier niet uit worden geconcludeerd dat de nieuwe keur op zichzelf een daling van het aantal bezwaarschriften tot gevolg heeft gehad; wellicht dat de corona-pandemie hierbij ook nog een rol heeft gespeeld.

Sinds het aantreden van de commissie (in 1995) heeft zij in totaal 359 bezwaarschriften voorgelegd gekregen, derhalve gemiddeld 13,3 bezwaarschriften per jaar. Gelet op de vele besluiten, die door of namens het dagelijks bestuur jaarlijks worden genomen, blijft dit een gering aantal. Ter illustratie staat in onderstaande tabel weergegeven hoeveel vergunningaanvragen het dagelijks bestuur heeft behandeld op grond van de 'Keur van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009' en (de opvolger) de 'Keur Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2018' en hoeveel meldingen het dagelijks bestuur heeft geaccepteerd. De acceptatie van een melding is overigens geen besluit waartegen bezwaar openstaat. De desbetreffende activiteiten vallen dan van rechtswege onder de algemene regel en zijn toegestaan. Mochten er geschillen zijn, dan dienen partijen er onderling uit te komen. Het waterschap speelt daar geen rol (meer) in.

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Aantal aan de commissie voorgelegde bezwaarschriften	47	17	21	21	11	3	8
Aantal vergunningaanvragen op grond van de keur	830	963	1.189	1.067	674	640	633
Aantal afgehandelde meldingen	553	450	502	532	893	1.434	1.481

In deze tabel is overigens wel de invloed van de nieuwe keur duidelijk te zien. Het aantal vergunningaanvragen op grond van de keur is in 2019 aanmerkelijk gedaald ten opzichte van de vooraf gaande jaren. Het aantal afgehandelde meldingen is daarentegen toegenomen.

Daarnaast constateert de commissie dat, sinds 1995, het jaar waarin de commissie met zijn werkzaamheden is gestart, het gemiddelde aantal bezwaarschriften dat aan de commissie is voorgelegd, stijgt (met een 'trendbreuk' m.i.v. 2009). Zo staat het gemiddelde aantal bezwaarschriften gedurende de eerste veertien jaar (1995 t/m 2008) op 9. Over de jaren 2009 t/m 2021 bedroeg dit gemiddelde 18.

De commissie is hierbij overigens wél van oordeel dat in het algemeen uit de aantallen bezwaarschriften in de loop der jaren – en de variatie daarin – nauwelijks maatgevende conclusies zijn te trekken. Wel kan in zijn algemeenheid worden aangenomen dat de toegenomen mondigheid van de burgers én de toegenomen openheid van het bestuur ook een rol spelen bij de stijging van het gemiddelde aantal.

Afwijkende college-beslissingen

Tenslotte constateert de commissie - hoewel het strikt genomen buiten het werk van de commissie valt – dat het college gedurende de verslagperiode in slechts in 2 gevallen geheel of gedeeltelijk is afgeweken van het commissie-advies en beide gevallen zijn – conform de daarvoor geldende werkwijze – ook expliciet door het college behandeld. Op een aantal van totaal 71 uitgebrachte adviezen in de verslagperiode, acht de commissie dit een illustratie van de serieuze wijze waarop binnen HDSR met haar adviezen van wordt omgegaan.

De Bezwarencommissie Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden,

drs. J.P.J. Lokker
voorzitter

mr. C.J. Vos
secretaris

Bijlage: Samenstelling en werkwijze commissie

Samenstelling commissie

De bezwarencommissie is een onafhankelijke commissie. Zowel de voorzitter als de leden maken geen deel uit van het waterschap en zijn ook niet werkzaam onder verantwoordelijkheid van het waterschap. De benoeming van de voorzitter en de leden van de commissie geschiedt voor de zittingsduur van het algemeen bestuur van het waterschap.

De samenstelling van de commissie was op 1 januari 2016 als volgt:

- de heer J.C. de Jong (voorzitter);
- de heer J.J.M. Bunnik (lid / plaatsvervangend voorzitter);
- vacature (lid);
- de heer ing. D. Moerkens (plaatsvervangend lid).

Op 14 maart 2017 heeft het dagelijks bestuur de heer J.C. de Jong (her)benoemd tot voorzitter van de commissie, de heer J.J.M. Bunnik en de heer ing. D. Moerkens tot lid en mevrouw prof.mr. H.F.M.W. van Rijswick tot plaatsvervangend lid. Vervolgens heeft de commissie mevrouw Van Rijswick aangewezen tot plaatsvervangend voorzitter van de bezwarencommissie.

De heer De Jong, die vanaf 27 januari 2004 zitting had in de commissie, aanvankelijk als plaatsvervangend lid en sinds 26 juli 2005 als voorzitter, heeft het dagelijks bestuur verzocht om hem met ingang van 1 januari 2018 te ontheffen van zijn voorzittersfunctie.

Het dagelijks bestuur heeft hierop met ingang van 1 januari 2018 mevrouw Van Rijswick benoemd tot voorzitter van de bezwarencommissie.

De commissie is de heer De Jong dankbaar voor zijn grote inzet, zijn oog voor detail en grote gebiedskennis en de aimabele manier waarop hij het voorzitterschap inhoud gaf.

Op 27 maart 2018 heeft het dagelijks bestuur de heer drs. J.P.J. Lokker benoemd als plaatsvervangend lid. Vervolgens heeft de commissie hem op 24 april 2018 aangewezen als plaatsvervangend voorzitter.

Mevrouw Van Rijswick heeft op 20 december 2019 haar functie neergelegd als voorzitter van de commissie. De commissie dankt haar voor de plezierige en kundige manier waarop zij de commissie heeft voorgezeten en voor haar grote deskundige inbreng.

Ook de heer Bunnik die 14 jaar aan de commissie verbonden was, waaronder 9 jaar als plaatsvervangend voorzitter, had aangegeven met het commissiewerk te willen stoppen.

De commissie is hem erkentelijk voor zijn grote inzet, gebiedskennis en de plezierige samenwerking.

Het dagelijks bestuur heeft op 29 juni 2021 de volgende mensen (her)benoemd:

- de heer drs. J.P.J. Lokker (voorzitter);
- de heer ing. D. Moerkens (lid);
- mevrouw mr. ir. M.J. Kraak (lid);
- de heer prof. mr. R. Ortlep (plaatsvervangend lid);
- de heer mr. dr. ir. J.J.H. van Kempen (plaatsvervangend lid).

Het aantal plaatsvervangende leden is daarmee uitgebreid tot twee.

Werkwijze commissie

Artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht biedt het waterschap de mogelijkheid om een adviescommissie in te stellen die over bezwaarschriften adviseert. De bezwarencommissie is zo'n adviescommissie. De commissie hoort belanghebbenden en brengt advies uit aan het dagelijks bestuur over bezwaarschriften die bij het dagelijks bestuur zijn ingediend. Het gaat dan over zaken die het waterschap als overheid betreffen. De verordening zondert in artikel 2, tweede lid, wel bepaalde onderwerpen uit. Zo adviseert de commissie niet over bezwaren op het terrein van personele aangelegenheden, de belastingwetgeving en schadevorderingen op publiekrechtelijke grondslag.

Voordat de commissie een advies geeft, hoort zij eerst de belanghebbenden. In uitzonderlijke gevallen kan van deze hoorplicht worden afgezien indien:

- a. het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is,
- b. het bezwaar kennelijk ongegrond is,
- c. de belanghebbende heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord,
- d. de belanghebbende niet binnen een door het bestuursorgaan gestelde redelijke termijn verklaart dat hij gebruik wil maken van het recht te worden gehoord, of
- e. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad.

Dit staat weergegeven in artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht. (Het betreft hier een bevoegdheid van de commissie op grond van artikel 7:13, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht.)

Voorafgaand aan de hoorzitting bezichtigt de commissie de situatie ter plaatse. Vanwege de coronamaatregelen is in 2020 bij twee bezwaarzaken de bezichtiging ter plaatse niet doorgegaan en heeft de hoorzitting digitaal plaatsgevonden. In 2021 gebeurde hetzelfde bij drie bezwaarschriften.

Voor de planning van de hoorzitting geldt een vergaderschema waarin om de andere week een zitting staat gepland. Indien geen bezwaarschrift binnenkomt, vervalt de geplande zitting. Het volgende overzicht geeft het aantal zittingen in de verslagjaren weer.

Aantal zittingen:

2016:	6
2017:	8
2018:	10
2019:	5
2020:	2 (waaronder 1 keer digitaal in verband met de coronamaatregelen)
2021:	4 (waaronder 2 keer digitaal in verband met de coronamaatregelen)

De commissie brengt haar advies zo spoedig mogelijk na de hoorzitting schriftelijk uit en voegt hieraan het verslag van de gehouden hoorzitting als bijlage toe (artikel 7:13, zesde lid, van de Algemene wet bestuursrecht).

Secretariaat

De commissie wordt ondersteund door de secretaris, de heer mr. C.J. Vos (hoofd van de afdeling Bestuursondersteuning). De dames mr. K. Wijma, mr. J.W. Schippers, mr. S. Hasselman en E. Kaiser en de heren R.S.P. Plaizier en mr. W.S. Zorg zijn de adjunct-secretarissen.